

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Anenii Noi din 25 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2014, declarat de avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului

Iacovenco Mihail Vasile, născut la 21 noiembrie 1991, originar și locuitor or. Ialoveni, str. D. Sihastru 3, ap. 5.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.07.2012 - 25.03.2014;

Instanța de apel: 23.04. - 22.12.2014;

Instanța de recurs: 18.03. - 13.05.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriai Anenii Noi din 25 martie 2014, Iacovenco Mihail, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat *în fapt* că, M. Iacovenco acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpații A. Rotari și I. Bogdan, la 06 mai 2013, aproximativ la ora 00²⁰, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, mascându-și fețele cu măști confecționate artizanal, au pătruns în domiciliul lui O. Ceban, amplasat în s. Telița, r-nul Anenii Noi, unde l-au atacat pe ultimul și soția acestuia, T. Ceban și cu bîtele i-au amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, le-au sustras bani în sumă de 100 dolari SUA, care constituiau suma de 1226,92 lei, suma de 1000 lei și bunuri materiale în valoare de 6.740 lei, cauzându-i astfel proprietarului prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8966,92 lei.

3. ***Avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului***, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, re judecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului M. Iacovenco să fie recalificate din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non-privative de libertate.

În susținerea cerințelor sale apărarea a invocat că prima instanță greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, care în viziunea apelantului îmbracă forma de jaf prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

În acest sens, apărarea a invocat că, prima instanță în cadrul cercetării judecătorești greșit a apreciat declarațiile părții vătămate T. Ceban din care rezultă că, M. Iacovenco în momentul săvârșirii infracțiunii, discuta cultural, era liniștit, nu

amenința părțile vătămate.

Mai mult, prima instanță nu a luat în considerație că, prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 06.05.2013, comunicarea despre pornirea urmăririi penale, ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală, raportul ofițerului de investigații S. Mînzărari din 17.05.2013, s-a constatat că a fost aplicată violența nepericuloasă pentru viața persoanelor agresate (f.d. 1, 2, 3, 5, 35, vol. I).

Astfel, apelantul a menționat că, din vorbele, gesturile, mimica sau acțiunile de alt gen ale inculpatului M. Iacovenco nu poate fi trasă o concluzie certă privind gradul de violență nepericuloasă sau periculoasă pentru viață sau sănătate.

La capitolul individualizării pedepsei, apărarea a invocat că prima instanță nu a luat în considerație faptul că inculpatul pentru prima dată a săvârșit infracțiunea, este fără antecedente penale, a recunoscut integral vina, are familie și se căiește sincer de cele săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2014, au fost admise apelurile, casată parțial sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre prin care M. Iacovenco a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la încadrarea juridică a faptelor și vinovăția inculpatului M. Iacovenco în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului M. Iacovenco în săvârșirea infracțiunii incriminate, întru-totul s-a confirmat prin: declarațiile inculpatului M. Iacovenco (f.d. 347-348, vol. II); părților vătămate O. Ceban (f.d. 50-51, 61-62, vol. I, 269-270, vol. II), T. Ceban (f.d. 53-54, 55-56, 57-58, 59, 60, vol. I); martorilor D. Botnari (f.d. 65, vol. I), Șt. Sîrbu (f.d. 66, vol. I), M. Ceban (f.d. 67-68, vol. I), Vl. Josan (f.d. 69, vol. I), D. Fricățel (f.d. 71, 79 vol. I), A. Luca (f.d. 72, vol. I), V. Zgîrcibaba (f.d. 73, 75, vol. I), N. Rotari (f.d. 74, vol. I), Iu. Comerzan (f.d. 76, vol. I), D. Ionichi (f.d. 77, vol. I; 343, vol. II), S. Cozma (f.d. 78, vol. I; 344, vol. II), R. Matcaș (f.d. 82-83, 84 vol. I); ordonanța de pornire a urmăririi penale din 06.05.2013 (f.d. 1, vol. I); procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din 06.05.2013 (f.d. 7, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.05.2013 (f.d. 9-22, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.05.2013 cu planșa fotografică (f.d. 23-28, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.05.2013 cu planșa fotografică (f.d. 29-43, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.05.2013 (f.d. 44, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.05.2013 (f.d. 47, vol. I); comunicatul de la BNM privind cursul valutar (f.d. 48, vol. I); ordonanța de ridicare din 09.05.2013 (vol. I, f.d. 85); procesul-verbal de ridicare din 09.05.2013 (f.d. 86, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 11.05.2013 cu planșa fotografică

(f.d. 88-90, vol. I); procesul-verbal de ridicare cu planșa fotografică din 16.05.2013 (f.d. 95-96, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 06.05.2013 (f.d. 98, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 18.05.2013 (f.d. 102-103, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 16.05.2013 (f.d. 104-108, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 14.06.2013 (f.d. 161-163, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive (f.d. 109, 110, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 06.05.2013 cu planșa fotografică (f.d. 122-123, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 09.05.2013 cu planșa fotografică (f.d. 112-113, 114-115, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 14.06.2013 (f.d. 158, 159-160, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 18.05.2013 cu planșa fotografică (f.d. 116-117, 118-119, 120-121 vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09.05.2013 cu planșa fotografică (f.d. 124, 125-126, vol. I); interpelările telefonice din 08.05.2013 (f.d. 155-157, vol. I); ordonanța de colectare a mostrelor din 14.05.2013 (f.d. 1, vol. II); procesul-verbal privind colectarea mostrelor din 14.05.2013 (f.d. 3-4, vol. II); raportul de expertiză medico-legală nr. 195 din 07.07.2013 (f.d. 44, vol. II); raportul de expertiză medico-legală nr. 196 din 07.05.2013 (f.d. 50, vol. II); procesul-verbal de percheziție din 08.05.2013 (f.d. 69, vol. II); procesul-verbal de percheziție din 09.05.2013 (f.d. 65, vol. II); procesul-verbal de percheziție din 15.05.2013 (f.d. 73, vol. II); procesul-verbal de reținere din 09.05.2013 (f.d. 76, vol. II); procesul-verbal de reținere a lui M. Iacovenco din 15.05.2013 (f.d. 126, vol. II); procesul-verbal de audiere a bănuțului M. Iacovenco din 15.05.2013 (f.d. 128-129, vol. II); proces-verbal de audiere a învinuțului M. Iacovenco din 18.05.2013 și 05.07.2013 (f.d. 132, 135, vol. II); revendicarea în privința lui M. Iacovenco (f.d. 183, vol. II); raporturile de expertiză medico-legală nr. 625, 626, 627 din 28.06.2013 (f.d. 230-233, 234-237, 238-242, 244-247, vol. II).

Astfel, instanța de apel a menționat că, în sensul dispozițiilor art. 188 Cod penal, prin „atac” urmează de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

În acest context instanța de apel a menționat, că tâlhăria se consideră consumată din momentul atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșite cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și/sau sănătatea persoanei agresate ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a conchis, că prima instanță nu a respectat în volum deplin prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, iar în temeiul art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Pornind de la norma de drept expusă supra, instanța de apel a relevat, că pentru infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii, era prevăzută pedeapsa închisorii de la 6 ani la 10 ani, ca ulterior prin Legea pentru modificarea Codului penal nr. 119 din 23.05.2013 să fie modificată sancțiunea - închisoare de la 8 ani la 10 ani.

Având în vedere circumstanțele expuse, instanța de apel a reținut că, în speță urmează a fi aplicată pedeapsa stabilită de legea penală în vigoare la momentul

săvârșirii faptei, adică închisoare de la 6 ani la 10 ani.

Așadar, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului M. Iacovenco, a ținut cont de personalitatea acestuia, care se caracterizează pozitiv, precum și de circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, faptul că are la întreținere mama, invalid de gr. I precum și lipsa circumstanțelor agravante, de gravitatea infracțiunii săvârșite, și a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea acestuia nu este posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 79 Cod penal.

5. Avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile inculpatului M. Iacovenco să fie recalificate din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal în art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non-privative de libertate, invocând motive similare celor din cererea de apel.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece argumentele invocate de avocat nu au suport legal. Decizia adoptată în speță, relevă în mod concludent că instanța superioară a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului prin prizma cumulului de probe anexate la dosar. Soluția instanței de apel a fost motivată și sub aspectul individualizării pedepsei.

7. Examinând argumentele recursului ordinar declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

La caz, din conținutul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

Potrivit pct. 6), 12) menționate, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

7.2. Colegiul penal, reține că, instanțele de fond, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului M. Iacovenco în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, iar instanța de apel, ținând cont de circumstanțele atenuante, corect i-a stabilit pedeapsa cu

aplicarea art. 79 Cod penal, de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5. al prezentei decizii, prin care se susține că fapta inculpatului urma să fie calificată în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal și ignorarea de către instanța de apel, la capitolul individualizării pedepsei a circumstanțelor atenuante - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-4.2.**, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de apărare este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că apărarea își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f. d. 92-97, vol. III) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de avocat, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 Cod de procedură penală, întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, iar avocatul Vl. Valuța și inculpatul M. Iacovenco mulțumindu-se cu citirea probelor acumulate în cadrul primei instanțe, nu au solicitat audierea pe viu a părții vătămate T. Ceban.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului Mihail Iacovenco, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vladimir Valuța în numele inculpatului Iacovenco Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui ***Iacovenco Mihail Vasile***, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev